

ایران، ای سرای امید

بر بامت سپیده دمید

بنگر گزین ره بر خون

خودتبدی جمنه رسید

اگر چه دل ما بر خون است

نکوه شادی افروز است

سپیده‌ی ما گلگون است

که دست دشمن در خون است

ای ایران غمت مراد

جاودیدان نکوه تو باد

راه ما راه حق راه بهر روزی است

اتحاد، اتحاد، دهنه‌سروزی است

صلح و آزادی

جاودانه در همه جهان همان خوش باد

یادگار خون خائنان ای بهار

ای بهار تازه جادوان در این چمن شالفته یار